

DEURES D'ESTIU

3r ESO

Alumnes amb les competències no assolides (NA)

Els alumnes que tinguin la matèria de Llengua Catalana i Literatura amb les competències no assolides (NA) han de fer les tasques que acompanyen aquest document.

Els deures d'estiu caldrà presentar-los al professor/a durant la primera setmana de curs.

Aquesta feina s'haurà de presentar en un dossier. A la portada s'inclourà el nom de la matèria, el nom de l'alumne i el grup de classe al qual pertany.

Alumnes amb les competències assolides

Durant la primera setmana de curs, els alumnes que hagin aprovat la matèria de Llengua Catalana i Literatura poden lliurar al professor/a la següent tasca:

Fitxa de lectura que adjuntem, a partir de la lectura d'un llibre escrit en llengua catalana. Podeu triar lliurament o bé escollir entre el llistat que us proposem. Podreu trobar tots aquests llibres a la Biblioteca de Piera i aconseguir el que preferiu amb el carnet.

LLISTAT ORIENTATIU DE LLIBRES

Anguera, Mercè *La Princesa invisible*
Batlle i Jordà, Carles *La Llegenda de l'impostor*
Carbó, Joaquim *La casa sobre gel*
Carmona, Rocío *La Gramàtica de l'amor*
Carranza, Maite *L'esperit dels gels*
Cervera i Nogués, Jordi *La Mort a dos-cents deu*
Cirici, David *Zona prohibida*
Colomer, Álvaro *TERROR A LA XARXA 1: El Noi que vivia tancat en una habitació*
TERROR A LA XARXA 2: La dona amb el cor ple de tempestes
TERROR A LA XARXA 3: Els homes que volien apagar la llum del món
Company, Flavia *No em ratllis : [91 microrrelats]*
Dashner, James *El corredor del laberint (1)*
Les proves (2)
El remei mortal (3)
Delibes, Miguel *La vida sobre ruedas*
Dickens, Charles *Cuentos de lo*
sobrenatural Doyle, A. C *El abismo de*
Maracot
Dumas, Alejandro *La dama de las camelias*
Escamilla, David *Que l'amor ens salvi de la*
vida Fernández-Vidal, Sònia *La Porta dels tres*
panyes Fernández-Vidal, Sònia *Quantic love*
Folck, Jordi *La Dona vestida de negre*
Forman, Gayle *Si et quedes amb mi*
Funke, Cornelia *Carn de pedra*
Gaiman, Neil *El Cementiri sense làpides i altres històries negres*
Gallego García, Laura *Donde los árboles cantan*
Gallego García, Laura *El Libro de los portales*
Green, John *Bajo la misma estrella*
Green, John *No està escrit a les estrelles*
Green, John Ciudades de papel
Herrndorf, Wolfgang *Goodbye Berlín*
Jacq, Christian *Cuentos y leyendas de la época de las pirámides*
Janer Manila, Gabriel *He jugat amb els llops*
Kipling *El libro de la selva*
Lienas, Gemma *El Diari groc de la Carlota*
Mankell, Henning, *El Gos que corria cap a un estel*
Martín, Andreu *Els Bessons congelats*
Meyer, Stephenie *La Segona vida de Bree Tanner*
Molloy, Michael *La misteriosa colina de la estrella*
fugaz Ness, Patrick *Un Monstre em ve a veure*
Noël, Alyson *Miratges*

Noël, Alyson *Eternitat*Noël, Alyson *Tenebres*
Ohlsson, Kristina *Los niños de cristal*
Oro, Begoña *Croquetas y wasaps*
Palacio, R. J. *Wonder*
Charlotte
Palmiola, Isaac *Secret Academy: La joya de Alejandro Magno*
Secret Academy: La isla de Fénix

Reiche, Dietlof *El buque fantasma*
Roca i Costa, M. Carme
Katálepsis Roth,
Veronica *Divergent (1)*
Insurgent (2)
Lleial (3)
Quatre
Ruescas, Javier *Tempus fugit : els lladres d'ànimes*
Play
Batecs
Pulsacions
Salgari, Emilio *El corsario negro*
Santos, Care *Fosca : aquesta nit no hi ha lluna plena*
Shusterman, Neal *Desconnexio (1)*
Reconeexió (2)
Inconnexió (3)
Stevenson, Robert Louis *L'Illa del*
tesor Stephens, John *La Crònica del*
foc Stewart, Elizabeth *Connexions*
Trigo, Xulio Ricardo *El Tramvia blau*
Verne, Jules, *Els Fills del capità Grant*
Verne, Jules, *L'Illa misteriosa*
Vergés, Oriol *L'Accident de madame Delacroix*
Wells, G *La guerra de los mundos*
Yancey, Rick *La cinquena onada (1)*
L'última estrella (2)
El mar infinit (3)

JEP i FIDEL

per MADORELL

ACTIVITATS

1ml Explica en un parell de línies els fets que narra el còmic que has llegit. Escriu la narració en tercera persona.

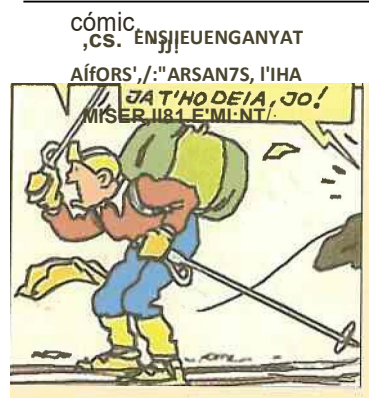
- • Escriu la categoria léxica de les paraules que apareixen en aquesta bafarada del còmic.

- e Busca els tres adjectius que surten en el text, que coincideixen en gènere i nombre.
- (D En aquestes tres oracions, els complements verbals consten d'una sola paraula.
- Assenyalala's i digues de quina categoria léxica són: Els veus?
 - Són ninots.
 - Ens heu enganyat miserablement.
- 1 • Separa el SN subjecte del SV predicat d'aquestes oracions, i tingues en compte que n'hi pot haver amb el subjecte el-I íptic.
 - Els hem ben perdut de vista.
 - Em sembla que no anem bé.
 - Aquí no hi ha marques d'esquí.
 - Jo diria que hem d'anar per aquella banda.
 - Aquel! parell no es belluguen.
 - Ja t'ho deia.

(:1 En el text hi ha una paraula amb dièresi, busca-la i explica per que s'escriu així.

- o • • • Comenta els signes gràfics de la penúltima vinyeta del

t&l Escriu un text breu d'unes dues-centes paraules, com si fos la crònica periodística del rally amb esquís que apareix en el còmic. Mira de posar-hi una mica d'emoció amb el relat d'una tempesta o d'un accident a la neu.

Instint animal.

Carles Teres debutava amb *Licantropia*

GRISELDA ÒLIVER i ALABAU. Barcelona. 18/03/2013

Les referències a l'home llop i a d'altres besties mitològiques impregnen la nostra literatura popular i esdevenen part de la nostra quotidianitat. Ja en època antiga les transformacions d'éssers humans en animals formaven part de l'imaginari popular: Ovidi, a la seva obra *Les metamorfosis*, recull la transformació del primer home que es converteix en Hop, el rei arcadi Licaó (Ancà.cov, *Licáon*). Segons explica el poeta, fou un rei conegut pel seu menyspreu als déus. Zeus, per posar-lo a prava, va presentar-se a casa seva i Licaó perfestí li serví carn humana. El déu se n'adona i, enfadant-se, incendia el palau. Licaó, mentre fugia, es transforma en llop. Curiosament, el nom d'aquest rei sembla derivar del vocable grec per denominar llop, $\lambda\upsilon\kappa\omicron\varsigma$; (*lúkōs*).

A l'entrada del 2013, aquests episodis de licantropia són encara vigents. Així ens ho demostra Carles Teres (Barcelona, 1962), amb la seva *opera prima* en el gènere novel·lesc anomenada *Licantropia*. El text és agil de llegir, ben disposat i degudament adjectivat, fent ús, quan els personatges ho requereixen, del registre dialectal nord-occidental, propi de la zona de la Franja, on s'ambienta l'obra. Les referències a Lovecraft i a la mansió del comte Dracula subratllen que ens trobem davant d'una novel·la que busca la intriga. Les cases abandonades, les estranyes relacions familiars, el passat fosc que marca els protagonistes, tot es presta al mateix servei.

L'acció se situa a la Pobla de Llobosa - nom escamotat fictici - dar rere del qual s'hi amaga el nom Torredarques, a l'Alt Matarranya - i

Capi;ades, vila natal -i, per suposat, fictícia- del protagonista, un fotògraf anomenat Llorenç; -curiosament, el seu autor també viu en aquesta zona i comparteix el mateix ofici, fet casual o deliberat?-.

La vida d'en Llorenç; i la seva esposa, la Laura, és immillorable: tenen tot el que es pot desitjar. Viuen una vida rutinària però de felicitat matrimonial, i una relació més que profunda els uneix. Aquesta quotidianitat, però, s'anira estroncant i donarà peu a una dansa entre impuls i racionari que marcarà l'obra fins a la seva fi.

La licantropia posa de relleu la part fosca de l'home, la part animal que resta adormida en el subconscient de cada un. Plaute ja ho avançava a la seva *Comèdia dels ases: lupus est homo hominis quom qualis sit non novit* (v. 495), cd'home és un llop per a l'home, i no pas home, quan no coneix qui és l'altre>), i s'ha popularitzada més endavant pel filòsof empíric Thomas Hobbes. Aquesta sentència fa referència al comportament egoista inherent en la nostra espècie. En el fons, som animals. En Llorenç; n'acaba essent conscient. A *Licantropia* això també es fa evident:

«... aquesta història dels fills mascle... això havia ultrapassat el límit del que es podia creure. Sí era veritat, les dones de la família de la Rosa havien estat psicòpates, assassines. La paraula era molt grossa, espantosa (Teres,2013:198).>>

<http://nuvol.com/critic/alinstint-animal-carles-teres-debuta-amb-licantropia/>

M R M A N D "

Licantropia

Carles Teres

PREMI GUILLEM NICOLAU 2011

ACTIVITATS

o. Per que podem afirmar que és un text periodístic?

o Rellegeix el text i explica que és la licantropia.

Relaciona els noms propis de persones o personatges amb la descripció que se'n fa:

1 -----
1 Plaute Thomas_Hobbes • Comte Dracula • zeus • Ovidi

Vampir i protagonista d'una famosa novel·la.

Filòsof angles famós per la sentència «!l'home és un llop per a l'home».

Escriptor roma autor de comedies.

Poeta grec, autor de *Les metamorfosis*.

En la mitologia grega, déu suprem de l'Olimp.

e. Digues si els verbs destacats en aquestes oracions extretes del text són impersonals, atributius o predicatius:

Ovidi, a la seva obra *Les metamorfosis*, **recull** la transformació del primer home que es converteix en llop.

Licaó, mentre **fugia, es transforma** en llop.

A l'entrada del 2013, aquests episodis de licantropia **són** encara vigents. El text és **agil** de llegir.

El seu autor també **viu** en aquesta zona. En el fons, **som** animals.

„ Escriu el present d'indicatiu deis dos verbs destacats:

Tenen tot el que es **pot** desitjar.

• Escriu un derivat nominal d'aquests adjectius:

agil

propi

natal

casual

• fosca

animal

• Escriu les quatre formes de genere i nombre deis adjectius

següents: antiga

mitològiques llop

conegut

La paraula destacada en aquesta oració és de genere femení. Escriu una altra oració en que aquesta mateixa paraula sigui de genere masculí:

Aquesta quotidianitat, pero, s'anira estroncant i donara peu a una dansa entre impuls i raciocini que marcara !obra fins a la seva **fi**.

Escriu un breu article d'opinió sobre un deis llibres que vas llegir el curs passat.

Llegendes deis hoscós irlandesos

La Lilian, la fada violeta, es bressolava neguitosa damunt la fulla d'un pollan cre. Era més menuda que l'ungla del dit petit i tenia la pell suau, les ales de ve llut i els cabells rinxolats. Una borrica fada irlandesa nascuda per ensumar les flors, riure alegrement i ballar les llargues nits d'estiu als boscos de Wicklow, alla on neix l'Slaney, no gaire lluny dels turons del Tallaght.

Pero la Lilian sempre s'havia sentit diferent de les seves companyes. De fet, no s'adeia gens amb el seu taranna frívoli el seu esperit mentider. La Lilian era l'única criatura del bosc que no s'engrescava amb l'arribada del bon temps. Quan cap a finals de primavera el sol feia cap entre els roures coberts de molsa, la fada violeta s'entristia i tancava els ulls pregant que tornés la foscor. Tenia les seves raons, pero era una llastima, perque l'escalfor de l'estiu dura va tot just unes setmanes i encomanava als Daoine Sidhe, els éssers mágics dels pujols, el desig de ballar a les clarianes dels boscos i celebrar plegats les seves festes nocturnes fins que el fred, un altre cop, congelava els

records i els amagava sota la pluja i el gebre.

Aquella tarda la Lilian no podia suportar la flaire llefiscosa dels gessamins ni la xafogor de l'aire, pero l'estiu no en tenia cap culpa. El que l'amolnava de debo és que s'acostava l'hora de la cita amb el rei Finvana, el monarca que governava els Daoine Sidhe.

Alguns irlandesos creien que el llegendari regne dels Tuatha Dé Danann es trobava davant de les costes emboirades de Pembrokeshire, en un illot que els mariners coneixien com l'illa fantasma de Hy Breasail; pero la majoria era de l'opinió que els Tuatha Dé, després de ser vencuts pels milersians en temps remots, s'havien refugiat sota terra i que la seva cort misteriosa habitava sota els turons foradats de les valls irlandeses.

I així era. Des del seu castell de Knokma, el rei Finvana i la reina Oonagh, déus ancestrals dels Tuatha Dé, continuaven presidint els següents, administrant justícia i dictant les

seves lleis arbitràries sobre tates les criatures mágiques -també conegudes com Daoine Sidhe- que vivien als boscos

irlandesos.

Un raig de sol va escolar-se entre les branques del vell roure, va grimpar pels peus de la Lilian i li va xiuxiuejar un secret a cau d'orella: el rei Finvana cavalcava amb el seu fidel camar lenc Diancecht i es trobava només a mitja milla de distancia. La Lilian li va donar les gràcies i es va espavilar a esquitxar-se la cara amb gotes de ro-

sada i va pessigar-se les galtes fins a perdre el color blanc. El rei Finvana no havia de sospitar la seva feblesa. Havia de fer veure que era alegre i riallera com les altres fades.

La Lilian, una viatgera del temps, creuava sovint les fronteres entre els humans i les fades i visitava els dos mons des de feia molts anys. Però ara es lamentava, era víctima de la seva dualitat. Malgrat que era l'única capa<; d'ajuntar somnis i reals, i de mantenir viu l'esperit mil·lenari de les fades -o potser precisament per això-, s'havia ficat en un cul-de-sac. Tots dos mons s'havien capgirat en contra seu.

-Ja arriben, ja són aquí! -va cridar l'esquirol des de dalt del roure.

La Lilian es va afanyar a donar alguns tocs a l'escenari de la seva representació per entendre el monarca. Va pregar a la cadenera que cantés i, quan els seus refilets van alleugerir el sopor del capvespre, va pregar al raig de sol que tingués de vermell els núvols i va demanar si us plau a les campanetes i als pensaments que esclatessin i esquitxessin la vall de colors. En un tancar i obrir d'ulls, la fada violeta va aconseguir un escenari idíl·lic. Aleshores, va bate les ales energicament mentre augmentava la seva grandària fins a adquirir mesures humanes, va desprendre un polsim suau i daurat que va temperar el vent i va escampar bonior, just a temps de donar la benvinguda als seus convidats, dos déus ben plantats i rossos, com tots els Tuatha Dé.

MAITE CARRANZA. *Magia d'una nit d'estiu*

ACTIVITATS

- **ssenyala el complement verbal**
A aquestes oracions, indica de quin tipus és i substitueix-lo per un pronom feble:
Era més menuda que l'ungla del dit petit
La fada violeta tancava els ulls.
• La Lilian creuava les fronteres entre els humans i les fades.
Era víctima de la seva dualitat
La fada violeta va aconseguir un escenari idíl·lic.
• va bate les ales.
- Els mots *escalfar* i *xafogor*, amb **r** final muda, són substantius abstractes relatius a sensacions o qualitats físiques. Escriu-ne cinc més, acompanyats dels adjectius dels quals provenen; Fixa't en els exemples.
Exemple: *bardor buit blancor bfanc*
- **QI** Escriu un verb que tingui la mateixa arrel que aquestes paraules del text:

• lluny	• culpa	• terra
• opinió	• justícia	• raig
• vell	• color	• feblesa

- **Ara escriu una paraula amb la mateixa arrel que aquests verbs:**

• sospitar	• pessigar-se	• lamentava
• afanyar	• alleugerir	• entendre
• tingués	• esclatessin	• escampar

- **tm** Escriu el passat simple i el perifrastic complets dels verbs subratllats en aquesta oració:

Alguns irlandesos creien que el llegendari regne dels Tuatha Dé Danann es trobava davant de les costes emboirades de Pembrokeshire.

Aquest text pertany a la literatura fantàstica. Busca-hi exemples d'aquestes característiques:

- Mons imaginaris, irreals
- Éssers sobrenaturals, com fades i bruixes
Amb llocs medievals (castells, cavallers, princeses. .)

T'agraden les novel·les fantàstiques com les sagues de Harry Potter o *El senyor dels anells*? Per què creus que aquests llibres acostumen a ser tan llargs? Com és que tenen tant d'èxit? Escriu un text amb les teves opinions sobre aquest tema

Vint anys de cooperació

Des de fa gairebé vint anys, una vinguda procedent del Senegal, Vic destina, de forma continuada, una partida pressupostaria a la seva participació a la ciutat. A projectes de cooperació en el desenvolupament. Inicialment, perque un 30% de les entitats aquesta cooperació es va fer amb del consell treballava al Sene Somoto, Nicaragua, focalitzant el gal, perque hi ha tres entitats de

suport en una mateixa area geografica per poder-ne comprovar l'impacte socioeconomic i la Desenvolupament sos tenibilitat. el Fons Catala van

A partir del 2000, Vic experimenta un creixement progressiu però espectacular de població immigrant, procedent principalment de l'Àfrica i l'America Llatina, atreta pels sectors de producció primari, l'industrial i el de la construcció. Actualment, la ciutat té una població de 41.275 habitants, deis quals més de 10.000 són persones vingudes d'arreu del món. Aquesta realitat demografica sumada a la crisi economica deis últims anys ha obligat a adaptar projectes, programes i polítiques al nou context social i economic. Amb l'objectiu d'aconseguir la plena participació de les persones immigrants en la ciutat, l'any 2011, des de la unitat de cooperació de l'Ajuntament de Vic, i de manera transversal, es va iniciar un projecte de codesenvolupament focalitzat en la població nou-

senegalesas en el mateix consell i perque l' Agencia Catalana de Cooperació al

(ACCD) i

de finir un marc de treball país prioritari per al Senegal.

Així dones, en un context com el de Vic, té molt sentit que les polítiques de cooperació tinguin una perspectiva de codesenvolupament, amb estratègies d'implicació i participació, ja que tenen en compte la realitat de la ciutat

i fomenten la participació ciutadana, millorant i enfortint de manera considerable la cohesió social i vinculant els mateixos immigrants en el desenvolupament socioeconomic del seu país d'origen, ja que ells són qui en coneixen les necessitats potencials. El col·lectiu senegalès va veure, en aquest marc, la necessitat de sensibilitzar l'entorn deis perills de la immigració clandestina, per evitar que altres persones passessin per la mateixa situació traumática que havien patit en propia pell. El docu-

mental *Somnis trencats* n'esdevé el testimoni.

Tots els projectes de cooperació en el desenvolupament que s'impulsen s'emmarquen en prioritats com ara l'educació, la sanitat i el desenvolupament socioeconomic. Després de la construcció d'una escala de primària a la comunitat rural de Diatock, el 2011, s'ha donat continuïtat al projecte a través de la creació d'activitats que aportin

beneficis economicos a la comunitat educativa i assegurin així un desenvolupament socioeconomic més integral i sostenible, que de moment s'ha materialitzat en la creació d'una harta de conreu comunitaria, el 2012, i la implantació d'una granja de pollastres, en una segona fase, per aquest 2013, projectes tots ells vinculats a les dones de la comunitat educativa de Diatock. L'inici d'aquesta segona fase del projecte al Senegal, aquest mes d'octubre, coincidirà amb la presentació del documental a Dakar i Ziguinchor, complementant així aquest doble treball que es fa des del país d'acollida i del país d'origen d'aquests senegaleses residents a Vic.

El Punt Avui,

13 d'octubre de 2013

ACTIVITATS

Respon aquestes preguntes sobre el text que acabes de llegir:

- Què significa el títol del text, *Vint anys de cooperació*?
Quin percentatge de la població de Vic són persones immigrants?
Perquè augmenta la població de Vic, sobretot a partir del 2007
- On és Diatock?
Quin és l'objectiu del documental *Somnis trencats*?
Quines són les prioritats del projecte?
Què s'ha aconseguit crear l'any 2012? I el 2013?

SOMNIS TRENCATS

Presentació del documental i debat sobre la immigració clandestina, en el marc del projecte de desenvolupament i del pla de sensibilització 2012, ciutat de Vic.

Dimitres, de març a les 20.00h
ETC

Cla, &ldiTMla-ma.. P.-Gtw..UW,-46,III-)

ria Explica el significat d'aquestes paraules i expressions a partir

- del context en què es treballen:
focalitzar desenvolupament sostenible
• fomentar • portat nouvingut

Abans del títol del text hi ha un encapçalament amb les paraules

«la crònica». segons el que has après en aquesta unitat creus

que aquest text és realment una crònica? Justifica la teva resposta.

Digues quina funció sintàctica tenen els complements verbals subratllats en aquestes oracions extretes del text

- Han focalitzat el suporten una mateixa àrea geogràfica
- L'inici d'aquesta segona fase del projecte al Senegal, aquest mes d'octubre, coincidirà amb la presentació del documental a Dakar.

Actualment, la ciutat té una població de 41275 habitants, dels quals més de 10.000 són persones vingudes d'arreu del món.

Les estratègies d'implicació i participació tenen en compte la realitat de la ciutat i fomenten la participació ciutadana millorant i enfortint de manera considerable la cohesió social.

r:fl Substitueix els sintagmes subratllats per pronoms febles i digues quina funció fan:

- Molts senegaleses fugen del seu país per buscar un futur millor.
Arriben a Vic i sovint els costa treballar feina.
Les autoritats pensen en el desenvolupament.
- La ciutat promou esperança el progrés sostenible. Encara queden molts projectes per fer.

Escriu un verb derivat de les paraules destacades d'aquesta oració del text

- Es va escollir aquest col·lectiu perquè hi ha tres entitats de senegaleses en el mateix consell i perquè l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) i el **Fons** català van definir un **marc** de treball de país prioritari per al Senegal.

Fes una redacció sobre la immigració. Imagina't que ets un immigrant que, juntament amb dos amics més, has fugit del teu país, que és en guerra, i acabes d'arribar clandestinament a una gran ciutat d'un país europeu.

, camí ca a Arra onem

Un llampec va esbudellar el llenç; de cendrai coure en el qual s'havia conveleit l'eter il·luminant per un brevíssim instant la plana desolada. Ferits de mort per aquella punyalada de llum, els nuvolots negres que havien lapidat el cel no van poder contenir més temps el xafec, i una espessa cortina líquida es va precipitar furiosament sobre l'herba resseca. El viatger va aixecar els ulls al cel i el va bufetejar una rafega de pluja que el va obligar a abaixar el rastre. Amb un gest resignat, gairebé fatalista, es va tapar el cap amb la caputxa de la capa i es va col·locar millar la peça damunt les espatlles.

No s'esperava un xafec com aquell. Des que havia creuat els Pyrenae per entrar a Hispania, aquella província indomita l'havia rebut amb un clima envejable. Però era ben clar que un mai no podia refiar-se dels capricis del cel.

El cavall va renillar, molest per la inesperada mullena, i ell va començar a sentir com la capa es xopava rapidament. Va tractar d'endevinar a quina distancia seria encara de la propera *mansio*. Havia passat practicament tot el dia viatjant per aquell paisatge de terra entre marró i vermellosa, encatit d'herba curta

- i esquitxat per sureres ancianes, pins de capçada arrodonides i ocasionals alzines. Devia haver cavalcat unes vint milles ben bones, va decidir. La propera parada de postes, un lloc anomenat Arragonem, segons li havien indicat la nit anterior, ja no podia trobar-se gaire lluny.

Amb la pluja redoblant per moments, se li va fer impossible escodrinyar que li reservava el camí amb prou feines un centenar de passes més endavant. Només va poder albirar que acabava de baixar el pendent d'un pujollet i s'endinsava en l'amabilitat d'una petita vall. Feia for9a dies que havia canviat la ben tractada calçada de la Via Domitia per la més antiga i precaria de la Via Heraclea. I, tot i que havia patit camins molt pitjors que aquell, encara enyorava la fermesa de l'empedrat que solcava la Gallia Narbonensis i que portava el viatger d'una ciutat gran i populosa fins a una altra encara més esplèndida. Llocs com Arelate, Nemausus o Narbo, on el poder de Roma havia aixecat forums espaiosos, bells temples i, comen el cas de Nemausus, fins un flamant amfiteatre. Una obra magnífica, de dos pisos, seixanta ares i graderies de més de trenta fileres, on es podien aplegar fins a quinze mil persones per presenciar els jocs.

La cosa canviava radicalment en travessar la serralada i internar-se en la Hispania Citerior. Allí, la riquesa s'esvafa i les grans urbs escassejaven. Només en la capritxosa Gerunda, amb la seva planta irregular, desproveïda de *decumanus*, el cansat viatger havia pogut trobar alguna cosa remotament semblant als alleujaments de la veïna província gal·la. Feia massa temps que vagabundejava d'una banda a una altra perquè al·lo l'angoixés, però seria de ximpls pretendre que li era igual passar la nit al ras que aixoplugat en un lloc on servissin menjar calent i, fins i tot, es pogués gaudir d'unes termes decents. Si el que li havien dit era cert, la *mansio* d'Arragonem oferia a qui pogués pagar-los tant l'un com els altres.

Encara que, si continuava gaire estona més sota aquell temporal, banyar-se es convertiria en la menys urgent de les seves necessitats.

Malgrat que no havia pogut albirar el sol en tot el dia, el viatger va calcular

de forçar la seva muntura, però al final va decidir que no. Aquell rossí flac que panteixava era, de llarg, el pitjor cavan que havia muntat en la seva vida, i temia que, si li exigia massa, acabés per doblegar les potes i rendir-se. Per enèsima vegada va enyorar Eclipsi, el magnífic poltre negre que havia cavalcant un parell d'anys enrere i que havia perdut per sempre durant l'incendi que va reduir a cendres la ciutat campament d'Atrelantum. Desitjava que l'animal s'hagués pogut escapar amb vida de les flames, cosa que no havia aconseguit gairebé cap dels seus habitants.

Aquell record li va fer bellugar el cap, molest amb ell mateix. S'havia imposat la norma de no pensar mai en el passat, perquè els records eren gairebé sempre dolorosos. L'absència d'aquells a qui havia estimat, i la culpa que la seva mort fos responsabilitat seva li pesava com l'orbe sobre les espatlles d'Atles.

JORDI SOLÉ. *Conspiració a Tarraco*

ACTIVITATS

Respon aquestes preguntes sobre el text que acabes de llegir:

En quina època històrica i en quin moment del dia passa l'acció?

De quina serralada es parla?

Quina ciutat actual deu ser

Gerunda? Quin record atabala el protagonista?

Perqué té un sentiment de culpa? " @:1JL\

{p, Nü> ¼\.,,:J.;_ oj: fk AP !, Ju.d
Aquest text és un fragment d'una novel·la històrica. Busca-hi exemples de les característiques d'aquest) (:?!,:o-
gènere narratiu:

Recreació d'una època antiga

Bona documentació històrica.

versemblant; a narrativa.

Invenció de personatges representatius de certes classes socials.

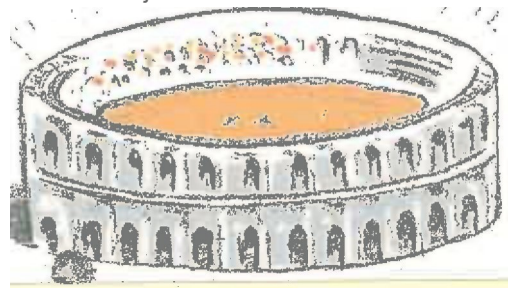
Segur que alguna vegada has vista la televisió o has llegit en una revista un reportatge sobre l'Imperi romà. Explica en què consisteix aquest gènere periodístic i quina informació hauria de donar un reportatge sobre l'Imperi romà.

• copia el verb d'aquestes oracions i digues en quin temps i mode està conjugat:

- un llampec va esbudellar el llenc de cendra i coure. No s'esperava un xafec com aquell. Havia creuat els Pyrenae.
- Desitjava que l'animal s'hagués pogut escapar amb vida de les flames.

Reescriu aquesta oració passant el verb subratllat al futur i al plusquamperfet d'indicatiu:

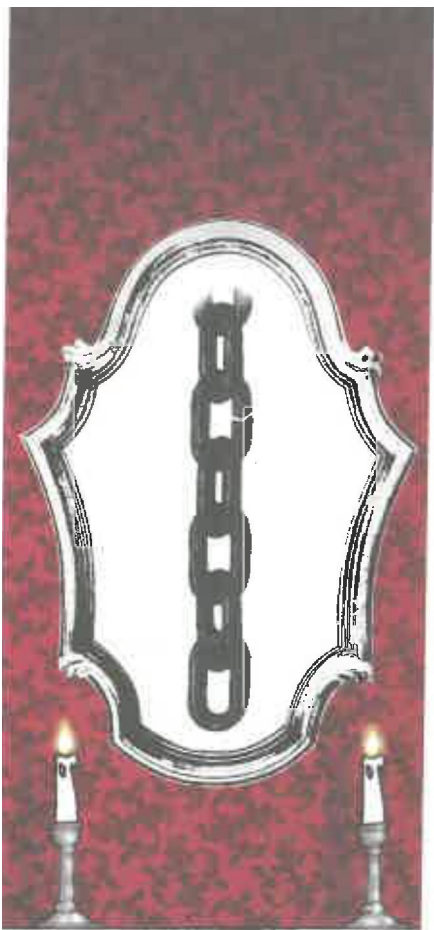
una obra magnífica, de dos pisos, seixanta ares i graderies de més de trenta fileres, on es podien aplegar fins a quinze mil persones per presenciar els jocs.

• Reescriu aquesta oració passant el verb subratllat al futur i fent els canvis que calgui a la resta de l'oració:

se li va fer impossible escodrinyar qué Ji reservava el camí amb prou feines un centenar de passes més endavant.

Tria dos o tres objectes sense els quals creus que no podries viure. Fixa't que segurament han estat inventats durant els darrers cent o dos-cents anys i reflexiona sobre com viuries si no els tinguessis. Fes una redacció en què expliquis les diferències entre la teva vida quotidiana actual i la del protagonista del fragment narratiu que has llegit.

La lletra de Porlock

-M'inclino a pensar... -vaig dir.

-Aixo és el que hauria de fer jo... -va remarcar, impacient, Sherlock Holmes.

Em tinc per un dels mortals amb més paciència, però haig d'admetre que em vaig molestar davant d'aquella interrupció tan sarcàstica.

-De debo, Holmes -vaig fer severament-, de vegades sou una mica pesat.

Però ell estava massa capficat amb els seus pensaments per donar una resposta immediata al meu retret. Amb el cap repenjat a l'ama i l'esmorzar a davant sense tastar, clavava la mirada en un full de paper que tot just acabava de treure d'un sobre. Seguidament va agafar el sobre, va acostar-lo a la llum i es va posar a estudiar-ne amb molt de compte tant l'exterior com la solapa.

-És la lletra de Porlock -va dir pensosament-. No tinc cap mena de dubte que és la lletra de Porlock, tot i que abans només l'havia vista un parell de vegades. La e a la grega amb la floritura a la part de dalt n'és característica. Però si és de Porlock, aleshores deu tractar-se d'alguna cosa molt important.

Parlava sol més que no pas amb mi, però l'interès que van despertar les seves paraules va esvaïr la meua irritació.

-Qui és aquest Porlock? -vaig preguntar.

-Porlock, Watson, és un simple pseudònim, però darrere seu s'amaga una punyent i evasiva personalitat. En una carta anterior em va informar amb tanta franquesa que aquest nom no era el seu, i em va desafiar a identificar-lo entre els milions de persones que viuen en aquesta gran ciutat. Porlock és important, no pas per ell mateix, sinó pel gran home amb qui em va contactar. Imagi-neu-vos la remarcada al costat del tauró, el xacal al costat del lleó... Qualsevol cosa

insignificant que acompanya allò que és formidable. I no solament formidable,

Watson, sinó sinistre... Sinistre en el seu grau més alt. **Aixo** és el que fa que em triï dins la meua competència. M'heu sentit mai parlar del professor Moriarty?

-El famós científic criminal, tan famós entre la púrria com...

-Em feu envermellar, Watson -va murmurar Holmes amb un to de desaprovació.

-Anava a dir com desconegut pel públic).

-Un bon cop ... un cop amb estil! -va exclamar Holmes-. Esteu desenvolupant una mena d'inesperat sentit de l'humor burleta, Watson, contra el qual hauré de posar-me en guardia. Però, davant els ulls de la llei, si qualifiquéssiu Moriarty de criminal estaria cometent una difamació, i aquí rauen la glòria i el prodigi de la qüestió. El més gran intrigant de tots els temps, l'organitzador de tanta mena de maldats, el cervell dels baixos fons... un cervell que pot haver fet desfeta el destí de nacions. Aquest és el nostre home. Tanmateix, és capaç de mantenir-se tan lluny de les sospites generals, tan immune a les crítiques, és tan admirable en el control del seu enmascarament, que per les paraules que heu proferit contra ell us podria portar davant d'un tribunal i quedar-se amb la vostra pensió d'un any com a indemnització per la seva dignitat ferida. No en va ésser el celebrat autor de *Les dinàmiques d'un asteroide*, un llibre que assoleix una altura tan vertiginosa en les matemàtiques pures que es diu que no hi ha ningú que hagi gosat criticar-lo en la premsa científica. És aquest un

home susceptible de ser clifamat? Un

metge amb la llengua d'escurr;á un professor calumniat... vet aquí qwns serien els vostres papers respectius. És **uigeni**, Watson. Pero, si no m'ho impedeixen homes d'inferior categoria, estic segur que arribara el nostre dia.

-M'agradaria ser-hiper veure-ho! -vaig exclamar devotament-. Pero estaveu enraonant d'aquell tal Porlock.

-Ah, sí, l'anomenat Porlock és una baula de la cadena, no gaire lluny de gran punt de fixació. Entre nosaltres, en Porlock no és precisament una baula solida. De fet, és l'únic defecte de la cadena, almenys fins onjo he pogut comprovar-la.

-Tanmateix, cap cadena no és més forta que la més feble de les seves baules.

-Exacte, estimat Watson. D'aquí !'extrema importancia de Porlock. Estimulat per una certa tendència rudimentaria al bé i encoratjat pel sensat estímulo d'un ocasional bitllet de deu lliures enviat per metodes d'allo més astuts, m'ha proporcionat un parell de vegades informacions que han resultat valuases... Forra valuases, jaque m'anticipaven i preveien el delicte, cosa molt millor que no pas haver-lo de castigar. Estic segur que, si n'aconseguíssim la clau, comprovaríem que aquesta nota pertany a la categoria que acabo d'indicar.

Holmes va estendre's el paper sobre el plat, que encara no havia fet servir. Jo em vaig incorporar i, tot abocant-me damunt seu, vaig donar un cop d'ull a la curiosa inscripció, que feia com segueix:

534 C2 13 127 36 31 4 17 21 41
DOUGLAS 109 293 5 37 BIRLSTONE
26 BIRLSTONE 9 47 171

ARTHUR CONAN DOYLE. *La vall de la por*

ACTIVITA...S

Si fas possible entrevistar Sherlock Holmes, quin tipus d'entrevista seria més interessant de fer-li, informativa o de personalitat? Per que?

111 **Escriu dos o tres adjectius que el text aplica als personatges de Sherlock Holmes i Watson.**

Q!D Per que en el text es compara Porlock amb una remara?

- **Escriu el present de subjuntiu i l'imperatiu complets**

- **deis verbs subratllats:**

Em tinc per un deis mortals amb més paciència.

Peró ell estava massa capficat amb els seus pensaments.

Seguidament va agafar el sobre. Parlava sol més que no pas amb mi.

- **Quin tractament fa servir Holmes per adreçar-**

- Toma a escriure aquestes oracions canviant el pronom de lloc (és a dir, si és davant del verb passa'l al darrere, i si és darrere passa'l al davant). Per fer-ho, en alguns casos, hauras de canviar el temps verbal:

- va acostar-lo a la llum

Abans només l'havia vista un parell de vegades Aleshores deu tractar-se d'alguna cosa molt important.

En una carta anterior em va ' -Le. informar,.

se a watson? Busca un exemple per explicar-ha.

- ' Imagineu-vos la rerrjora al costat del tauró

Em voleu sentir parlar del professor Moriarty?

- Holmes va estendre's el paper sobre el plat.
- Jo em vaig incorpora.r''' w f

Per qué podem afirmar que *La val/ de*

la por és una novel·la detectivesca?

- Busca en el text tres substantius que pertanyin al camp semàntic de la novel·la de detectius.
- t!)** Que deu voler dir el missatge del final? Escriu-ne una possible interpretació.

Soledat

Un tapie: a la ciutat és on hi ha més soledat, on hi ha més gent que, tot i la multitud, se sent sola.

Que a la gran ciutat hi ha solitaris contra la seva voluntat és innegable. És natural, en una gran ciutat hi ha tota mena de gent. El que discuteixo és l'opinió cada vegada més estesa en debats i col·loquis que diu que la gran ciutat és, per ella mateixa, creadora de soledats. És tan simplista com afirmar, per correspondència lògica, que el petit poble és creador de companyia. I no. En pobles de cinquanta habitants hi ha gent que no parla amb els parents o

vems -fins i tot passa en poblets onja només queden deu persones!- i que se sent terriblement sola. També hi ha solitaris en petites ciutats de 20.000 habitants. És natural, per tant, que les grans aglomeracions humanes no siguin una excepció.

Perque la qüestió és aquesta: deixant de banda limitacions físiques i circumstancies familiars -que tant es poden produir a Barcelona com a Vtladepocs-, la sensació de soledat és una característica bàsicament personal. Com la sensació d'èxit o de fracàs, de sort o de desgracia; com l'optimisme o el pessimisme, la socialitat o l'aïllament, la solidaritat amb els altres o la indiferencia.

Quan es parla de ciutat com a unitat monstruosa se simplifica erroniamment. Algú podria creure que una ciutadana viu en tota la ciutat, o sigui, voltat d'una multitud de desconeguts, mentre que en un poblet la soledat no existiria perque la relació és amb gent més pròxima. Jo penso, en primer lloc, que la relació amb menys persones i ja més sabudes no garanteix, seriosament, més companyia, si no és estrictament la proximitat física. Pero, a més, quan es parla de la gran ciutat com si fos la unitat que deia, s'oblida que el ciutadana -encara que vagi molt amunt i avall, i vegi molta gent que no sap qui és- viu de

debo en una petita part d'aquesta ciutat: la ciutat esta formada per centenars de barris.

No em refereixo ara als barris-districte oficialment reconeguts, sinó a aquelles zones reduïdes en les quals els ciutadans se senten a casa estableixen relacions. Potser ja és hora de dir-ho: pera cada ciutada, el seu barri *vital* és com *un poble*.

Jo, en el meu barri -que no és tot l'Eixample, sinó uns pocs carrers al voltant de casa- tinc el *meu* estanc com el tindria si visqués en un poble, *meu* quiosc de diaris, els *meus* cafes, la *meva* pastisseria, etc., i cada dia saludo algú o altre d'aquest barri, on em sembla que faig una vida a escala humana i no pas a escala, com diuen els negatius, de ciutat monstruosa. Jo vise en un dels *poblets* que hi ha a Barcelona. Arnb l' avantatge de tenir la ciutat tres carrers més enlla.

JOSEP MARIA ESPINAS. *Una vida articulada*

ACTIVITATS

- Respon aquestes preguntes sobre el text que acabes de llegir:
- Josep Maria Espinas esta d'acord amb aquells que diuen que a la ciutat hi ha més soledat que al camp? Qué és un tópic?
- Estas d'acord que «la sensació de soledat és una característica basicament humana»? Qué entén l'autor de l'article per *barri*?
- Explica el significat de les dues darreres frases del text. On prefereixes viure tu, a la ciutat o al camp? Perqué?

A quin genere pertany, el text que has llegit? Per qué?

Escriu un article d'opinió breu en que confirmis o rebatis una d'aquestes

afirmacions :

- Hi ha massa matèries a l'ESO.
- Els professors de secundaria són massa exigents.
- Els pares no entenen els fills i els fills tampoc entenen els pares.

Escriu el participi de les formes verbals subratllades:

Algú podna creure que un ciutada viu en *tata* la ciutat.

- Es parla de la gran ciutat com si fas la unitat que deia.
Jo, en el meu barri -que no és tot l'Eixample. sinó uns pocs carrers al voltant de casa- tinc el *meu* estanc.
- Torna a escriure els dos primers paragrafs del text evitant escriure la lletra *hac*. Quan et trobis una paraula amb aquesta lletra hauras de trabar la manera de dir el mateix amb altres paraules . Pots començar, per exemple, així: «un topic: la soledat és freqüent sobretot en les ciutats, perquè...».

Que vol dir *exòtic*, per a tu? Descriu algun lloc on hagis estat i que consideris exòtic.

fil Explica l'argument d'una novel·la o pel·lícula d'aventures que hagis llegit

- o que hagis vist.

Memoria

Aquesta ha de ser una història amb un final feliç; tot i que no podia començar pitjor ni durar tants anys. Una història que només serà al nostre abast, de tu que ets jo, per recordar-nos qui som i oblidar que hem participat en la mort d'un home. Però no vull ni puc evitar esdeveniments, el que importa de debò és l'operació i que aquestes paraules seran part de la cura, perquè després no sabré qui sóc i et caldrà aquesta conversa. Per això ara ets aquí, en aquesta casa estranya que és la teva, per a saber, per tal que jo il·lumini aquest ara incert en que vius.

He esmolat la memòria, he encès totes les càmeres de casa, i parlant amb mi mateix, amb el meu passat, et guiaré a les palpentes. M'han dit que parli del que vulgui, però que sigui recent, que la resta: el nostre origen, l'adolescència, els instants feliços, la maduresa..., tot això ja vindrà tot sol, empenyut pel pes d'un passat tan proper com terrible.

Caldrà que, a banda d'aquest enregistrament que ho ha de revelar tot, et pren guis una medicació molt forta. És necessari... Confia en ells, més que res perquè no tenim altre remei per a reconstruir tots els filaments de la memòria i sortir-nos-en, en certa manera, victoriosos...

M'han dit que unes quantes converses enregistrades que tinguin relació amb tot plegat també hi ajudaran. Esperem-ho, dones. Cal que tot hi sigui, cal que un itinerari fosforescent t'indiqui com i per que has arribat fins aquí, cal que un fil dins el laberint en que et desvetllaras et dugui fins al triomf de l'amor o d'una idea d'amor o d'una manera equivocada d'estimar... no ho sé, i ara tant me fa, només importa el final i que tot surti bé, i que aquestes imatges et mostrin un lligam etern, sincer, pur i un engany poderosíssim del qual no podia escapar.

I després deixa'ls que ho esborrin tot.

Suposo que has vingut amb ells, aquests estranys que t'han cuidat durant un postoperatori en que no hi havia preguntes ni respostes, només un cervell en blanc, fet miques, al qual li costava engegar. Suposo que molt de mica en mica has anat recuperant la consciència i la parla, i la capacitat d'entendre el que et deien. Ells t'han dut fins aquí, i aquí acabaràs de refer-te..., a casa.

T'imagino fet un embolic, mirant a través del vidre mentre travessaves aquesta ciutat que és la teva, que es transforma cada dia, que avança vers un futur de casetes ovalades, al sastre de les quals podem observar embadalits tot allò que desitgem: el lloc on ens agradaria ser mentre ignorem el cel carregat de foc i sorra que ens castiga la teulada. Si aquesta mena d'oumig esclafat on vivim tingués finestres veuríem una única muntanya, el lloc d'on vénem i on hi ha el barri més elegant, i potser albiraríem, com artèries de metan i vidre, els tubs que permeten desplaçar-se als seus rics habitants de casa a la ciutat, ignorant la calor, la sorra i la nostra existència, allà a baix, on el vent pica més fort, obligats a viure sota terra mentre els vells blocs de pisos que ens envolten es desplomen com vells gegants ferits de mort i donen pas a la nova ciutat.

Diuen que algun dia al nostre barri també arribaran els tubs amb cintes transportadores.

Benvingut, dones, al meu humil rombodrom, en diem així perla forma de les peces que componen aquesta estructura de dues parts ben delimitades: a sota, un habitacle ínfim, amb cuina, menjador, lavabo i dormitori; i, a la part de dalt, una mena de petit auditori circular, un espai desert pera paisatges impossibles i on ens comuniquem amb el nostre món.

JORDJ GJMENO. *El somriure d'un eco*

ACTIVITATS

Respon aquestes preguntes sobre el fragment d'una novel·la de ciència-ficció que acabes de llegir:

- Qui és el narrador? A qui s'adreça?
- A qui es refereix el narrador amb el pronom *e/ls*? Com sabem que l'acció se situa en el futur? Quina mena de futur s'hi planteja?
- Fes el llistat d'elements científics i tècnics avançats que s'hi esmenten.

Busca els verbs que hi ha en aquest fragment de la lectura i classifica'ls segons que siguin verbs en forma no personal, temps simples, temps compostos, passats perifràstics

i perifrasis verbals:

Aquesta ha de ser una història amb un final feliç, tot i que no podia començar pitjor ni durar tants anys. Una història que només sera al nostre abast, de tu que ets Jo, pera recordar-nos qui som i oblidar que hem participat en la mort d'un home.

ti) Assenyala les proposicions d'aquestes oracions compostes:

•••

- comprovo les cambres i em veig a la pantalla.

Si aquesta mena d'ou mig esclafat tingués finestres veuries una única mirant a través del vidre mentre travessaves aquesta ciutat.

ii) Digues si aquestes oracions compostes estan formades per coordinació, subordinació o juxtaposició:

Els t'han dut fins aquí, aquí acabaràs de refer-te.

- Suposo que molt de mica en mica has anat recuperant la consciència.
- Benvingut al meu humil rombodrom, en diem així perla forma de les peces. Estem obligats a viure sota terra mentre els vells blocs de pisos es desplomen.

iii) En el text hi ha la paraula *impossible*, el centra! de *possible*. Escriu el contrari d'aquests

altres adjectius:

• lògic	• mòbil	• noble	• moderat
• nombrable	• resoluble	• esborrable	• llegible
• humà	• precís	• remeiable	• racional

8 Segons el teu punt de vista, quines preguntes caldria fer per dur a terme una enquesta que vulgui conèixer els hàbits de lectura entre els joves de la teva edat? Escriu-ne almenys una desena i fes després una redacció sobre el tema de la lectura: Cal llegir? Quin tipus

de llibres? Quan?, etc.

Diari

Dimecres, 9 de gener

Avui, el professor de biologia m'ha tret de polleguera. Tothora parlant de com n'és, de meravellós i eficient, el nostre cor, amb 80 batees per minut, els quals fan 3 bilions de bombaments durant tota una vida.

He calculat els meus bombaments, rnmultiplicant 80 per 60 per 24 per 365 per 14 = 588.672.000 batees. La meva calculadora es va quedar sense espai (en necessito una altra de millar).

Em preocupava tot aquest treball que el meu cor ja havia fet; estava segur que això no podria durar. Vaig preguntar a la senyora Smellie si era probable que jo tingués un infart en la correguda carnp a través de la tarda. Al cap i a la fi, l'avi morí l'any passat d'un infart mentre corria per agafar l'autobús. Sé que ell ja havia fet els vuitanta anys, pero jo estava molt preocupat, no fas cas que es tractés d'un mal de família. Srnellie em va dir que no fos estúpid. L'exercici és bo per al cor i ajuda a prevenir els infarts quan sorn vells.

La següent preocupació em va venir quan la senyora Smellie observa que, de fet, jo patia un fort atac d'cchipocondria)). Li vaig preguntar quins n'eren els símp tomes, pero no li'n vaig treure res en clar. Només em va dir que ho ccbusqués al diccionariJ). Potser tindrè temps per esbrinar-ho, si no la dinyo aquesta nit.

Dijous, 10 de gener

Encara sóc viu. He aconseguit arribar al segon dia del meu diari!

Avui no ha passat res d'especial, excepte que la meva germana, la Susie, per sistia a discutir amb la mare que la Kate i la Mary vinguessin a la festa amb rnotiu del seu tretze aniversari. Les odio a tates dues -són unes pesades-. La Mary és la sisena ccmillor amiga)> que la Susie ha tingut en una setmana. La mare les dura a veure alguna trista pel·lícula de Walt Disney diumenge... per quarta vegada. Infantil de veritat, pero és l'única cosa que fan. Jo aniré a casa del Sam, en comptes d'aixo.

Encara no m'he mort del mal d'hipocondria -potser no és tan greu com em vaig pensar.

Dissabte, 12 de gener

Aixo de la hipocondria comern;a a preocupar-me. Ahir, a l'hora de dinar, vaig entrar d'amagat a la biblioteca de l'institút i vaig baixar el diccionari d'un pres tatge quan, en això, entra el bode quatre-ulls, l'Slogs, l'estudiós de l'institut, que volia saber quina paraula estava consultant.

Jo no volia que s'adonés que tinc una malaltia espantosa... podria ser conta giosa i tots em fugirien. Vaig buscar ccEROGEN)) en comptes d'cchipocondrian. Quatre-ulls insistí que sabia que volia dir, pero es va posar de color de rosa darrere de les seves ulleres de cristall de cul de got quanjo ho vaig llegir en veu alta (en benefici dels manía.tics sexuals analfabets presents i per l'efecte que li faria a la senyoreta Bellows, la seixantona professora de música que estava mig adormida damunt d'una partitura):

ccArees
excitació
mugrons,
part

AIDAN
Diari d'unjove maníatic

2
4
4

ACTIVITATS

Explica el significat d'aquestes expressions del text:

- treure de
polleguera treure
res en ciar
dinyar-la
- cnstall de cul de got

Gm Reescriu aquestes oracions de manera que siguin certes, d'acord amb el text: L'.avi del narrador mor d'un infart fent una cursa.

El narrador té dues germanes, Kate Mary
En sam és l'estudiós de l'institut.

- L'Slogs és l'amic íntim del narrador.
La professora de música es diu smellie.

Busca en el text dos adjectius que s'apliquin al protagonista i narrador.

Busca al diccionari el significat de la paraula *hipocondria* i respon aquestes

preguntes: És una malaltia contagiosa, com tem el protagonista?

Per que la senyora smellie li diu que té un fort atac d'hipocondria? Quins símptomes té?

- creus que esta justificada la por que manifesta /'autor del diari? Per que?

Indica en quin temps estan conjugats els verbs subratllats d'aquest fragment de la lectura:

Em preocupava tot aquest treball que el meu cor ja havia fet; estava segur que aixó no podria durar. Vaig preguntar a la senyora Smellie si era probable que jo tingués un infarten la correguda campa través de la tarda. Al cap l a la fi, l'avi morí l'any passat d'un infart mentre corria per agafar /'autobús

ti) Relaciona cada oració amb el tipus que correspongui:

predicativa transitiva

predicativa intransitiva

copulativa

- Encara sóc viu.
- He calculat els meus bombaments. Jo aniré a casa del Sam

• **Converteix aquesta oració composta per juxtaposició en una composta per coordinació:**

••

Em preocupava tot aquest treball que el meu cor ja havia fet; estava segur que aixó no podria durar.

Digues si aquestes oracions són coordinades o subordinades explica per que:

- 1 Li vaig preguntar quins n'eren els símptomes, però no li'n vaig treure res en ciar.

creus que, com el noi de la historia, la gent de la teva edat sovint es preocupa una mica massa per la salut i té moltes man/es? És el teu cas? Que opines del protagonista d'aquesta hlstória? Redacta un text d'opinió breu sobre el tema de la preocupació excessiva per la salut.